

[Fogh Rasmussen]

og varig fremgang i beskæftigelsen ved kunstige foranstaltninger som kommunal produktion o. lign. Det ligner mest af alt et forsøg på at trække sig selv op ved håret.

En varig forbedring af de unges beskæftigelsesforhold kræver en generel forbedring af den danske økonomi, en forbedring af virksomhedernes afsætningsmuligheder og dermed en forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne. Men betingelsen for at nå dette mål er til gengæld en omlægning af den økonomiske politik efter de retningslinjer, venstre har lagt frem i sin økonomiske plan.

Jeg vil gerne sige, at venstre er helt enig i regeringens målsætning om at få noget produktivt ud af understøttelsesmilliarderne, men sandheden er, at venstres plan i langt højere grad end regeringens egen lever op til princippet om at gøre den passive hjælp aktiv.

Venstre vil med sin beskæftigelsesplan i hånden af al kraft forsøge at forbedre regeringens forslag. Det vil ske i en positiv ånd i en anerkendelse af arbejdsløshedspoliet alvorlige karakter, men også i erkendelse af, at vi anskuer løsningen af problemet fra to modsatte synsvinkler.

Grethe Fengler Møller (KF):

Da statsministeren holdt sin nu berømte tale i slutningen af 1980 i Århus om, hvordan han havde forestillet sig at man mere utraditionelt kunne bekæmpe arbejdsløsheden, var der mange, der lyttede. Jeg tror, at statsministerens tanker om, at det er bedre at sætte folk i arbejde end blot at lade dem gå passivt og modtage arbejdsløshedsdagpenge, har vundet gehør hos mange i befolkningen. Der kom ikke så meget ud af det oplæg, statsministeren kom med; det mest konkrete resultat er vel den debat, vi i dag har her i folketinget.

Nu har vi fået en redegørelse fra regeringen om, hvordan man kan tænke sig at bekæmpe arbejdsløsheden, og hvis man havde forestillet sig, at regeringen nu ville komme med et meget spændende, et meget utraditionelt oplæg, så er man blevet noget skuffet.

Det afgørende er sådan set ikke, hvordan denne debat kommer til at forløbe. Det afgørende er, hvad der kommer til at ske i tiden efter denne debat. Vil denne debat bare gå over i historien som et par timer brugt af

folketingets tid til endnu en form for studiekreds, eller vil denne debat munde ud i, at en række partier på tværs af ideologiske forskelle og uden at slynge dogmerne i hovedet på hinanden vil kunne samles om at bekæmpe væsentlige elementer i arbejdsløsheden? Det må vi håbe, for det er et stort problem, vi står over for.

Arbejdsministerens redegørelse er ikke særlig optimistisk, hverken når det drejer sig om den bedømmelse, OECD har anlagt af udviklingen i arbejdsløsheden, eller når det drejer sig om de prognoser, vi har for den danske beskæftigelsessituation. Det er formentlig hverken første eller sidste gang, vi her i folketinget kommer til at drøfte arbejdsløsheden, men man må håbe, at vi nu kommer videre.

Vi har mange gange fra konservativ side sagt til regeringen, at den måde, hvorpå man reelt skal bekæmpe arbejdsløsheden, er ved at føre en ordentlig erhvervspolitik og en økonomisk politik, som kan vende udviklingen. Hvis vi skal bekæmpe arbejdsløsheden, må vi skaffe flere arbejdspladser, vi må have bedre vilkår for erhvervslivet, vi må forbedre vores konkurrenceevne og holde omkostningsniveauet nede. Vi har endnu ikke fået gennemført en sådan politik.

Arbejdsministerens redegørelse ligner sådan set den politik, regeringen indtil nu har ført. Man har ligesom ønsket at gøre alting på én gang. Man har ønsket at gøre noget for de unge arbejdsløse, noget for de voksne, noget for alle grupper. Det, der er blevet resultatet indtil nu gennem de ordninger, der er iværksat, og som kører, og som er blevet forlænget, er, at de ikke har hjulpet, at arbejdsløshedstallene stiger, at det ikke er nok. I stedet for at bebrejde hinanden det og fortælle hinanden, hvordan vi har stemt i sager, må vi sige: ja men hvad kan vi så bruge den viden til? Hvordan kommer vi videre på en konstruktiv måde?

Dér tror jeg, at man må erkende, at man ikke kan klare alting på én gang. Selv om det er et problem for alle arbejdsløse at være uden beskæftigelse, så tror jeg, det er væsentligt, at vi siger: lad os være realistiske, lad os bekæmpe arbejdsløsheden i etaper og lad os begynde med det, som er det væsentlige.

I arbejdsministerens redegørelse er der elementer, som vi fra konservativ side er modstandere af. Vi er modstandere af, at